

Lab 4b (7 pkt)

dynamiczne tablice oraz struktury

W zadaniu zdefiniowano strukturę **array** odpowiadającą reprezentacji dynamicznej tablicy **n** wartości całkowitych.

Gdy tablica reprezentuje tablicę współczynników **wielomianu**, to element o najwyższym indeksie odpowiada współczynnikowi przy najwyższej potęgze, a **w[0]** – wyraz wolny.

Zadanie dotyczy wybranych działań na **wielomianach** (stopnia ≥ 1), które są reprezentowane za pomocą struktury **array**

$$w(x) = x^n + \dots + w_1x + w_0$$

Funkcja **main** jest przygotowana „**prawie**” w **całości** i nie należy jej modyfikować (oczywiście poza zakomentowaniem / odkomentowaniem testowanych fragmentów), **wyjątkiem** jest ETAP 3, gdzie należy **dopisać** fragment dla wywołania funkcji.

Wszystkie etapy należy wykonać w podanej kolejności, w których należy zaimplementować wszystkie **niezbędne funkcje**.

Etap 1 (3 pkt= 1 + 1/2 + 1,5)

Należy zaimplementować **3 funkcje**, które **można wywołać** następująco:

k=polynomial_generator(&w, 3, a, b);

- Funkcja **polynomial_generator** wypełnia strukturę **w** tworząc wewnątrz dynamiczną tablicę o rozmiarze **3+1** (**s=3**-stopień wielomianu), współcz. przy najwyższej potęgze to zawsze **1**, współcz. o **indeksie 0** to zawsze **p^s**, gdzie **p** jest liczba całkowita wylosowana z **[a,b]**, ale **różna od 0** wg wzoru: **a+rand()%(b-a+1)**
Pozostałe współczynniki wielomianu są równe 0.
Zwraca w przypadku niepowodzenia 0, wpp zwraca 1.

print(tablica);

- Funkcja **print** wypisuje na ekran elementy 1-wymiarowej tablicy **w** o rozmiarze **n** zawartej w strukturze **tab** (w kolejności od maksymalnego indeksu do indeksu 0)
dla przykładu :
[1 0 0 -125]

k= multiplication(w1, w2, &w3);

- Funkcja **multiplication** na podstawie struktur wielomianów **w1** oraz **w2** znajduje współczynniki iloczynu wielomianów w strukturze **w3**
Funkcję należy zaimplementować ogólnie, tzn. dla dowolnych wielomianów.
Zwraca w przypadku niepowodzenia 0, wpp zwraca 1.

Etap 2 (2 pkt = 1 + 1)

Należy zaimplementować **2 funkcje**, które **można wywołać** następująco:

z=value(&w, x);

- Funkcja **value** oblicza wartość wielomianu przechowywanego w strukturze **w** dla argumentu **x**.
Zwraca obliczoną wartość wielomianu.
Zastosuj algorytm **Hornera**

int k=find_roots(w, &roots)

- Funkcja **find_roots** szuka listy **całkowitych pierwiastków** wielomianu. Całkowite pierwiastki są dzielnikami całkowitymi (np. 1,-1, itd.) współczynnika wolnego o indeksie 0 (zakładamy, że jest on niezerowy)
Zwraca w przypadku niepowodzenia 0, wpp zwraca 1.

Etap 3 (2 pkt = 1 + 1)

Należy zaimplementować **2 funkcje**, które można **wywołać** następująco:

k=polyder(w, &w_prim);

Funkcja **polyder** - na podstawie wielomianu **w** - oblicza współczynniki wielomianu pochodnej i wypełnia odpowiednio strukturę **w_prim**. Stopień wielomianu będącego pochodną jest o 1 niższy od stopnia pierwotnego wielomianu.

Zwraca w przypadku niepowodzenia 0, wpp zwraca 1.

k=single_root(w, r);

- Funkcja **single_root** – na podstawie struktury **w** – zwraca 1, gdy **r** jest to pierwiastek **jednokrotny**, wpp zwraca 0.
Wewnątrz funkcji wykorzystaj funkcję **polyder**, a następnie sprawdź zerowanie pochodnej dla podanej wartości **r**.

Wyniki dla przykładu testowego

ETAP1-----

Wylosowano wsp. dla wielomianu w1:

[1 0 0 -125]

Wylosowano wsp. dla wielomianu w2:

[1 0 0 0 0 243]

Wsp. wielomianu w3=w1*w2 w bazie potęgowej:

[1 0 0 -125 0 243 0 0 -30375]

ETAP2-----

Znaleziona lista całkowitych pierwiastków dla w3[5 -3]

Sprawdzenie, czy to zera wielomianu?

dla $x=r_0=-3$ $w(x)=0$

dla $x=r_1=5$ $w(x)=0$

ETAP3-----

Wsp. pochodnej wielomianu:

[8 0 0 -625 0 729 0 0]

Czy pojedyncze zero wielomianu? - przez sprawdzenie wartości pochodnej:

zero pojedyncze: r0= -3
zero pojedyncze: r1= 5

KONIEC

Press any key to close this window . . .